

和歌山 - 選択と運命

TRAN THI KIM LOAN

教育学部 交換留学生 ベトナム

和歌山 - 選択と運命

和歌山 - 私の選択。。

私の人生の新しいページはここから始まる。。

自分と気が合う人、好きな場所、適切な時に会うのは運命。。

あなたはあなたに幸せを運んでくれる人に出会うのは選択ではなく、運命。。

この内容は和歌山に半年以上住んでいる私の気持ちです。最初、和歌山に来た時、自分で選んだから、一年間頑張って住むと思いました。時間をゆっくり流れています。毎日、和歌山に住んでいる人に会ったり、しゃべったり、接触したりしています。

毎日、他の留学と一緒に12キロ大学に自転車に乗って行っています。毎日、先生は楽しく、熱心で非常に面白いことを教えてくれています。毎日、皆と一緒に冗談を言ったり、勉強したり、会館に住んでいます。この気持ちは二つの家族がいるようなのです。内心から温かい気持ちは体をだんだん発散するし、この気持ちでずっと笑いたいし、チョコレートを食べる時、甘さを感じ、だんだん溶けるような気持ちです。この気持ちは外国に住んでいる留学生の幸せな気持ちかなと思いました。今、これは運命が分かりました。運命は私は和歌山を選ばせ、和歌山に住んでいて、控えめで、温かい人に出会っています。そのため、どこへ行っても和歌山を思い出します。

今年の1月、ベトナムの飲食を紹介するために、田辺に行ったことがあります。田辺に行くたびに、田辺を観光したり、田辺の方々にしゃべったりしたことがあります。田辺の方々に梅の花が咲いていた坂、梅干の工場から本宮大社、那智退社、新宮大社などまで、有名な神社に連れて行ってもらいました。初めて会った私に温かくて、親しげに、熱心に話したり、「一人で日本に住むのは慣れたか」、「困ったことがあるか」、「日本の料理は口に合うか」、「風が引かないように雨の時、ラインコートを着て、寒い時、もっと着てください」という心配してくれました。温かい心で、控えめな人にとっても感動しましたから、帰った時、愛着がわく、帰りたくなかった。この気持ちは自分の家族を離れるような感じだ。

多分、ベトナムの一番華麗な、華奢な街に生まれ、育てていたから、子供のごろから、皆の忙しい気持ちだけ感じた。だから、和歌山に来てから、人間関係の暖かさと感じた。知らない人なのに、暖かい心で取り扱える。この教訓は和歌山で勉強されたの - 人情についての教訓だ。

その上、ここでの先生も私に良い取り扱いし、私にさまざま、良いことを教えてくれた。この授業ずつは言わば私の貴重な記念である。授業に先生と学生の笑い声のおかげで、勉強のストレスが減った。ここまで言ったから、私のボランティア先生について言わないといけない。私に日本語を教えている以外、いつも私を世話してる。困ったら、いつも良いアドバイスをくれて、私の日本生活のことも気づかってくれている。やはり1年間以内和歌山に住んでいるから、ここは自分の2番目のふるさとだと思う。それで、どこまででも行くなら、このことも思い出す。

WAKAYAMA – SỰ LỰA CHỌN VÀ ĐỊNH MỆNH

TRAN THI KIM LOAN, VIETNAM

Wakayama – sự lựa chọn của tôi...

Một trang sách mới của cuộc đời tôi được viết ra từ đây...

Khi ta gặp đúng người, ở đúng một nơi nào đó và vào đúng thời điểm nào đó. Đó là định mệnh.

Khi bạn gặp được người làm bạn hạnh phúc thì đó không còn là sự lựa chọn mà đó là định mệnh.

Đó là những cảm nhận của tôi khi đã sống ở Wakayama được hơn nửa năm. Ban đầu khi đặt chân đến vùng đất này tôi chỉ nghĩ rằng dù gì cũng đã lựa chọn rồi thì cố gắng mà sống cho hết 1 năm thôi, thế nhưng thời gian dần trôi qua, mỗi ngày tôi gặp gỡ, tiếp xúc, trò chuyện với người dân nơi đây.

Mỗi ngày cùng các bạn du học sinh khác đạp xe 12km để đến trường. Mỗi ngày được các thầy cô nhiệt tình, vui vẻ dạy bảo những điều thật thú vị mà không phải quyển sách nào cũng có. Mỗi ngày tôi cùng các bạn đùa giỡn, cùng nhau học tập, cùng nhau sinh sống dưới một mái nhà. Cái cảm giác này giống như bạn có thêm 1 gia đình thứ 2 vậy. Cảm giác ấm áp từ tận đáy lòng rồi từ từ lan tỏa ra khắp người, cảm giác này hạnh phúc đến nỗi làm bạn cứ muốn cười mãi thôi, cảm giác ngọt ngào như khi bạn ăn sôcôla rồi từ từ để nó tan chảy ra. Tôi đã từng nghĩ rằng liệu đây có phải là cảm giác hạnh phúc của một du học sinh khi sống ở nơi xứ người hay không? Bây giờ tôi đã thật sự hiểu được rằng đây chính là định mệnh. Định mệnh khiến tôi chọn Wakayama, định mệnh khiến tôi gặp gỡ những con người giản dị, thật thà, nồng hậu nơi đây và rồi khi đi đến bất kỳ nơi nào cũng nhớ về Wakayama. Mỗi khi đi đến một nơi nào đó và gặp gỡ, trò chuyện với những người dân sinh sống ở đó đều làm tôi nhớ về Wakayama.

Vào tháng 1 năm nay trong một lần đến Tanabe để thuyết trình về ẩm thực Việt Nam, tôi đã có dịp đi thăm thú và gặp gỡ với người dân nơi đây. Tôi được người dân nơi đây dẫn đi tham quan ngọn đồi hoa mai nổi tiếng, xưởng làm mơ xí muối và cả những ngôi đền cổ nổi tiếng ở nơi đây như Hongu Taisha, Shingu Taisha, Nachi Taisha... Mặc dù lần đầu gặp tôi những mọi người đều rất

niềm nở, vui vẻ trò chuyện, hỏi thăm tôi xem tôi sống ở Nhật 1 mình có quen không, có gặp khó khăn gì không, đồ ăn Nhật có hợp khẩu vị không, trời mưa nhớ mặc áo mưa, trời lạnh thì nhớ mặc thêm áo kéo cảm lạnh... Những con người giản dị với tấm lòng nồng hậu đã làm tôi rất cảm động để rồi khi về cảm giác như muốn níu kéo tôi ở lại, cảm giác như phải lia xa người thân của mình vậy. Có lẽ do tôi sinh ra và lớn lên tại một thành phố lộng lẫy, xa hoa bậc nhất Việt Nam nên từ nhỏ tôi chỉ cảm nhận được cảm giác bận rộn, hối hả của mọi người. Vì vậy, khi tới Wakayama tôi mới có thể thấu hiểu được cảm giác ấm áp thật sự giữa người và người, giữa con người và con người có thể thật lòng đối xử tốt với nhau dù họ chỉ là những người xa lạ. Đây là bài học lớn nhất mà tôi đã học được khi sống ở Wakayama - bài học tình người. Ngoài ra, các thầy cô giáo ở nơi đây cũng đối xử với tôi rất tốt, dạy bảo tôi từng điều một. Có thể nói mỗi một tiết học ở đây đều là những kỷ niệm quý báu của tôi. Trong giờ học luôn rộn rã những tiếng cười của giáo viên và sinh viên làm dịu đi những áp lực căng thẳng của việc học. Nói đến đây tôi không thể không nhắc đến giáo viên tình nguyện của tôi. Ngoài việc dạy thêm tiếng nhật cho tôi cô còn là người quan tâm chăm sóc cho tôi từng chút một. Khi có bất cứ vấn đề gì xảy ra cô luôn cho tôi những lời khuyên rất bổ ích, luôn lo lắng cho cuộc sống ở Nhật của tôi. Quả thật sau gần 1 năm sống ở nơi đây tôi đã coi nơi đây như quê hương thứ 2 của mình để rồi khi đi đến bất cứ đâu cũng nhớ về nơi này.

Cho dù tôi biết rất rõ rằng có rất nhiều nơi tốt hơn, đẹp hơn, hiện đại hơn Wakayama nhưng trong lòng tôi vẫn dành tình cảm cho Wakayama. Đó chính là sự lựa chọn. Nhưng khi sự lựa chọn của bản thân mình làm mình cảm thấy hạnh phúc thì sự lựa chọn đó đã trở thành định mệnh.